

Nr 1180

Av herr **Josefson** i Arrie m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 92, med förslag till förordning om ändring i förordningen den 26 juli 1947 (nr 577) om statlig förmögenhetsskatt.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 92 föreslås ändrade regler för hemmavarande barns förmögenhetsbeskattning i syfte att förhindra att föräldrar erhåller omotiverade skattelättnader genom att överföra förmögenhet till barnen. Det är utan tvekan starkt motiverat att försöka komma till rätta med de skatteflyktstransaktioner, som förekommit genom överskrivning av förmögenhet på barn. Svårigheter uppkommer emellertid, när en gränsdragning skall göras som eliminerar endast skatteflyktsfallen. Någon exakt gränsdragning mellan skatteflyktstransaktionerna och övriga fall synes inte vara möjlig. Det är således icke möjligt mot föreliggande förslag att undvika, att ett omyndigt hemmavarande barns mindre förmögenhet beskattas med en väsentligt högre skattesats om egen skatteplikt till statlig inkomstskatt föreligger än andra förmögenheter av motsvarande omfattning genom sammanläggningen med föräldrarnas förmögenhet. Barn och ungdom kan i vissa fall mycket väl ha en mindre förmögenhet före 20-årsåldern utan att denna uppkommit genom skatteflyktstransaktioner. Dessa fall drabbas således genom de nya bestämmelserna, utan att det i och för sig är syftet med den föreslagna ändringen. Det anförs i propositionen, att det inte kan anses obilligt att beräkningen av förmögenhetsskatten sker under hänsynstagande till föräldrarnas och barnets sammanlagda förmögenhet. Det är naturligtvis i sådana fall, när hemmavarande ungdomar under 20-årsåldern skapat en mindre förmögenhet genom egna insatser, som skattefrihet borde föreligga även i fortsättningen i de fall då den till statlig inkomstskatt beräknade beskattningsbara inkomsten är minst 100 kr. För att undvika beskattning i dessa fall borde en gräns sättas under vilken skattefrihet gällde. Beträffande studiestödet och bostadstillägget för barnfamiljer har 30 000 kr. förmögenhet tillåtits utan reducering av samhällets stöd. 30 000 kr. borde också kunna vara en rimlig skattefrihetsgräns för barns förmögenheter i här aktuella fall. Möjligheten att komma åt den typ av skatteflyktsfall, som aktualiserat lagändringen enligt proposition nr 92, försämras inte genom en sådan åtgärd, och det är naturligtvis en avgörande förutsättning.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 92 måtte besluta

att medge egen förmögenhet på 30 000 kr. för hemmavarande barn, som icke fyllt 20 år och vars beskattningsbara inkomst till statlig inkomstskatt uppgår till minst 100 kr., utan att denna sammanläggs med föräldrarnas förmögenhet, samt

att uppdra åt vederbörande utskott att utarbeta erforderlig lagtext.

Stockholm den 22 april 1969

Stig Josefson (cp)
i Arrie

Sven Johansson (cp)
i Skärstad

Sven Vigelsbo (cp)